

**Blanka Činátlová: Hoc est corpus. Úvod do literární anatomie**

**(disertační práce v oboru česká literatura)**

**Posudek školitele**

Mgr. Blanka Činátlová absolvovala na FF UK magisterské studium oborů český jazyk a literatura a kulturologie (obojí jako jednooborové studium). Již v průběhu tohoto studia vynikala schopností inovativní a originální interpretace textů, a to především v komparativních souvislostech. Studium kulturologie ji – vcelku logicky – nabídlo vedle filologických přístupů i obeznámení metodologií antropologických i kontext soudobých cultural studies. Na magisterské studium navázala studiem doktorským v oboru česká literatura, do něhož byla přijata v roce 2001. Původní projekt její disertace se zaměřoval na teoretizaci herního narativu. V průběhu práce na disertaci se nicméně víc a víc koncentrovala na jeden problémový aspekt herních narativů, a to na otázku konstruování obrazu těla a tělesnosti ve vyprávění. Proto modifikovala výchozí téma i projekt.<sup>1</sup> V průběhu studia splnila veškeré studijní povinnosti včetně DSZk (v červnu 2006) a nyní předložila k obhajobě i text disertace.

Předkládaná práce vytváří, domnívám se, jistý pendant k nedávno vydané práci Josefa Vojvodíka *Imagines corporis* (Brno 2006). I zde jde o práci, která se koncentruje na jeden podstatný, „antropologický“ element valné části literatury i vizuálních umění, a tento element je analyzován napříč širokým materiálovým spektrem. Mgr. Činátlová synekdochicky (či formou jakýchsi textových case studies) analyzuje obrazy těla a tělesnosti ve „velkých“ dílech světové literatury od antiky až po současnost, od děl „vysoké“ kultury přes díla s duchovním či ideologickým posláním až po díla popkulturní. Její práce myslím zřetelně ukazuje, v čem je její odborný potenciál: ve schopnostech srovnávací interpretace, kdy pozorováním různých provedení téhož vystupují na povrch jak invariantní prvky jednotlivých textů, tak i jejich variační jedinečnost. Právě schopnost formulovat interpretační výkon směrem ke zřetelně formulovanému závěru činí její disertaci čtivou, dynamickou, „napínavou“ v rámci akademického stylu psaní. Její interpretační postupy jsou navíc podloženy velice solidním teoretickým zázemím, obeznámeností s relevantními zdroji metodologickými, ale i s dosavadním spektrem interpretací zvolených textů. Jen již zmíněná

---

<sup>1</sup> Původní i nově formulované téma by stejně dobře – ba možná i lépe – patřilo na obor srovnávací a obecné literatury (komparatistiky), nicméně v době doktorského studia mgr. Činátlové se tento obor nacházel ve zcela jiném institucionálním i provozním kontextu, než je tomu nyní.

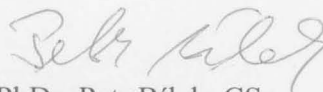
práce Josefa Vojvodíka vyšla z hlediska doktorandky příliš pozdě, aby se s ní mohla v textu produktivně vyrovnat.

Mgr. Činátlová v průběhu doktorského studia sepsala několik studií a článků, které se zabývají jak disertačním tématem těla a tělesnosti, tak problematikou středoevropské literatury a výukou literatury ve škole. A právě výukovou činnost chci v jejím případě výrazně zmínit. Pro náš ústav soustavně učila (celkem 7 seminářů) volitelné kurzy s tematikou interpretace prózy, moderního románu a středoevropské literatury. Tyto kurzy byly v rámci studentských evaluací hodnoceny vesměs jako nadprůměrné a nasměrovaly hned několik studentů k tématům jejich diplomových prací. Především ale soustavně učila na střední škole: troufám si tvrdit, že především jejím působením jako vyučující i jako předsedkyně oborové komise češtiny se z Gymnázia Jana Keplera v posledních letech stala škola s velice kvalitní výukou literatury, jež nám takřka vesměs produkuje špičkové uchazeče o studium našich oborů, na nichž je pedagogický rukopis mgr. Činátlové nesporně znát. Výrazně a smysluplně se podílela na diskusi a oponování středoškolského Katalogu i konceptu státní maturity z češtiny; je i členkou redakční rady časopisu *Host do školy*. Vzhledem k této záslužné činnosti, jež vyniká o to víc, vezmeme-li v potaz celkový chmurný obraz úrovně středního školství dnes z hlediska výuky literatury, lze, myslím, tolerovat, že mgr. Činátlová neabsolvovala během doktorského studia žádný zahraniční pobyt. Její výukové výsledky jsou v tomto případě, myslím, adekvátní náhradou.

Problematika zkoumaná a interpretovaná v disertační práci umožňuje, věřím, i další odborný růst: nejde o téma, které by bylo sepsáním disertace vyčerpáno a „vyřešeno“. Věřím, že doktorandka se bude tématu věnovat i nadále a že zůstane v oboru: interdisciplinárním založením svého přístupu získala potenciál, který je možné dále produktivně rozvíjet.

**Práci považuji za zcela adekvátní požadavkům kladeným na disertační práce na FF UK, a proto souhlasím, aby ji mgr. Činátlová předložila k obhajobě.**

V Praze dne 13. 3. 2007



doc. PhDr. Petr Bílek, CSc.

školitel